

Tiesos Draugas Ekstra Nr. 105

LEBBS naujienos

2018 m. gegužė

**„Jeį laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32**

*Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių
sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų
bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.*

Šiame numeryje:

Šventoji Dvasia

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 80 metų

„Tie žodžiai verte verė jiems širdį...“

Krikščionybė XIX amžiuje

EBF maldos kalendorius

Romualda Adomaitytė -Chabarina

Šventoji Dvasia

Ji ta, kuri nuolat šalia,
Ji – lyg didelis laivas šalia mano laivelio.
Ji sudraudžia dažnai, keičia širdį ir kryptį, veda į Kelią,
Ji lyg vėjo dvelkimas, Ji liudija Jėzų per mus Jo meilės galia.
Šventoji Dvasia į sielos duris tyliai beldžias
ir Dievui už mus maldingais atodūšiais meldžias.

Tik dvasinę sausrą, dvasinę tamsą, dvasinį nuopuolį,
dvasinę mirtį be Dvasios Šventosios galim patirti...
Siūski, Dangau, Jos rasą, Jos lietu,
kad širdys greičiau atsiversti galėtų.

Ji ramybę neša ant savų sparnų,
Ji brangi palaima kiekvienų namų,
gausiai teikia Ji malonės dovanų,
Jos dėka kvėpuoju aš ir gyvenu.
Veda Ji prie Jėzaus – Amžinos vilties,
užtaria Ji mus prie sosto Viešpaties,

švelniai bara Ji ir moko išminties,
drašina ir guodžia Ji vidur nakties...
Tau už Dvasią Šventąją dėkoju aš,
Dieve, Ji kasdien iš kryžkelių išves,
Ja pasitikiu aš nuolankia širdim,
Ji tebūna manyje ir su manim! ✓

*„Ar tikrai Šventosios Dvasios darbas yra toks svarbus? Svarbus!
Kodėl? Jei ne Šventosios Dvasios veikimas, pasaulyje nebūtų nei Evangelijos,
nei tikėjimo, nei Bažnyčios, nei krikščionybės.“*

Džeimsas Pakeris (James Packer) ✓

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 80 metų

Lietuvos ev. baptistų bendruomenių atstovų suvažiavimas numatytas laikyti birželio mėn. 18 ir 19 d. Kaune. Suvažiavimo pasitarimus šiemet norime atlikti šeštadienį. Sekmadienį tada galėsime laikyti iškilmingas suvažiavimo užbaigimo pamaldas. Visi atstovai būtinai turėtų atvykti į Kauną vėliausiai šeštadienio rytą anksti. Norintieji dalyvauti tikrai šventėje galėtų atvykti ir vėliau. Tikimės sulaukti daug svečių... Stengsimės kaip ir kitais metais gauti leidimą naudotis papigintu tarifu geležinkeliais. Melskitės, kad Viešpats suteiktų suvažiavimui pasisekimą!

„**Mūsų giesmynėlis**“. Norėdami šiek tiek palengvinti sekmadieninių mokyklų ir jaunimo būrelių darbą, išleidome giesmių rinkinėlį vaikams ir jaunuomenei. Giesmynėlyje yra 54 giesmelės. Kaina 30 centų, su tvirtesniais viršeliais 35 ct.

Skaitytojui iš Seredžiaus. Pinigus gavome. Ačiū! Į Jūsų klausimą galime atsakyti, kad Viešpaties Jėzaus ir Jo žmonių ginklai yra Dievo žodis ir meilė. Apie Dvasios ginklus, kuriais turi apsiginkluoti krikščionis, galite pasiskaityti Šv. Rašte (Ef 6,10-20; 1 Tes 5,8 ir kt.). Kas nori kurti Kristaus Karalystę kitokiais ginklais, tas nesupranta Kristaus mokslo ir Dvasios. Žmonės, kurie ugnimi bei kalaviju platino ar dar nori platinti krikščionybę, jai blogai pasitarnauja. Kristaus Karalystė nėra iš šio pasaulio... Trokšdami ramybės ir savo gyvenimu bei darbais platindami Kristaus Karalystės mintis, stenkimės suprasti mūsų dienų padėtį ir remti mūsų vyriausybę jos darbuose ir siekimuose. Linkime Jums viso gero!

„*Tiesos draugas*“, 1938/5 ✓

„Tie žodžiai verte vėrė jiems širdį ...“ (Apd 2,37)

Žmogaus sąžinė storai ir minkštai apkamšyta.

Biblija vadina mus „nusidėjėliais“. Bet mūsų storai apkamšytos sąžinės tai nepaliečia. O tada Biblija dar tiksliau pareiškia: „Iš širdies išeina pikti sumanymai, žmogžudystės, svetimavimai, ištvirkavimai, vagystės, melagingi liudijimai, šmeižtai.“ Tačiau mūsų minkštai apkamšyta sąžinė išlieka abejinga: „Čia ne apie mane.“

Didelis įvykis, kai sąžinė pagaliau išjudinama. Kaip tai atsitinka? Pažvelkime į kai kuriuos Jeruzalės žmones Jėzaus laikais.

Kai suimtas Viešpats Jėzus stovėjo prieš Pilotą, jie šaukė kartu su visais: „Ant kryžiaus Jį!“ Nes kas gi galėtų atsispirti tokiai masinei įtaigai? O kai Jėzus kabojo ant kryžiaus ir tautos seniūnai tyčiojosi iš Jo, apie žmones pasakyta, kad jie „stovėjo ir žiūrėjo“. Dabar jie laikėsi nuošaliai ir buvo neutralūs, nes visas šis reikalas ėmė darytis jiems nemalonus.

O kai Jėzus nuleido galvą ir atidavė dvasią, ta žmonių minia – taip mums praneša Biblija – „skirstėsi, mušdamasi į krūtinę“. Kas tas keistas dalykas, tas mušimasis į krūtinę? Tai buvo tylus pritarimas sąžinės balsui: „Tu esi kaltas.“ Bet jie nuskubėjo namo, gal kad greičiau viską pamirštų...

Bet štai ateina Sekminių diena. Apaštalas Petras, pripildytas Šventosios Dvasios, galingai skelbia žmonėms apie nukryžiuotąjį Kristų: „Jūs nužudėte Gyvybės Kunigaikštį!“ Tie žodžiai verte veria jiems širdį, ir jie staiga aiškiai suvokia: „Mes nusidėjome! Ką mums daryti?!“ Sąžinė prabyla visu balsu! Ir tada jiems leidžiama suprasti, jog Kristaus kryžius yra Dievo atleidimo šaltinis.

(Iš Vilhelmo Bušo knygos „365 kartus JIS“) ✓

Krikščionybė XIX amžiuje

Per keletą šimtmečių po Reformacijos pradžios Europa patyrė žiaurių sukrėtimų, religinių karų. Tačiau galima įžvelgti ir viltį teikiančių ženklų, pranašaujančių ramesnį gyvenimą. Tai buvo vis besitęsiantis pietizmo judėjimas, brolių (Cincendorfo) ir metodistų – dvasiškai gyvų ir veiklių – bažnyčių liudijimas.

Napoleonui Bonapartui 1804 m. Prancūzijoje atėjus į valdžią, Europoje vėl ėmė žvangėti ginklai ir prasidėjo nauja niokojančių karų serija. Europos tautos skendo kraujyje, siautėjo badas ir ligos. Šios nelaimės paskatino žmones ieškoti prieglaudos Dievuje. Rusijos imperatorius Aleksandras I pasakė: „Maskvos gaisras pažadino mano sielą.“ Suvienytomis Europos tautų

jėgomis Napoleono siautėjimas 1815 metais buvo sutramdytas, o jis pats ištremtas į šv. Elenos salą. Atėjo ramesnis gyvenimas.

1804 m. Britanijoje buvo įkurta žymioji *Britanijos ir užsienio šalių Biblijos draugija*. Prasidėjo galinga Biblijos platinimo tarnystė: Biblija buvo verčiama į naujas kalbas, spausdinama ir platinama. Vėliau atsirado ir daugiau Biblijos draugijų.

1817 m. švenčiant Reformacijos 300 metų jubiliejų, Prūsijos sostinėje Berlyne buvo paskelbta deklaracija apie liuteronų ir reformatų bažnyčių uniją ir pirmą kartą buvo viešai švenčiama bendra Viešpaties Vakarienė. Šiam žingsniui

pritarė ne visi, o labiausiai priešinosi dalis liuteronų, bet vis dėlto atsirado nauja jungtinė bažnytinė bendrija, pavadinta *evangelikų bažnyčia*. Nepritarę unijai pasiliko senosiose liuteronų arba reformatų bažnyčiose, bet jų skaičius nebuvo didelis.

Galima sakyti, kad švenčiant Reformacijos 300 m. jubiliejų tarp vokiečių evangelikų tebevyravo religinio racionalizmo dvasia, bet padėtis po niokojančių karų su Napoleonu žmones skatino susimąstyti apie tikėjimo kokybę ir vietą gyvenime. P. Jakubėno nuomone, impulsą naujam posūkiui davė Klausso Holmsso Reformacijos jubiliejui skirta paskaita „Devyniasdešimt penkios tezės“, kurios aiškiai parodė naują kryptį. Pats K. Holmsas, skaitydamas F. Šlejermacherio raštus, „atsivertė gyvam, drąsiam krikščionumui, o savo tezėse pasmerkė racionalizmą ir reikalavo grįžti prie Biblijos.“ (Naujųjų amžių istorija, p.178)

Iš tikrųjų nuo 1817 m. pastebimas grįžimas prie paprasto biblinio tikėjimo ir griežtesnių moralės normų. P. Jakubėnas rašo: „Kai kuriose vietose išsiveržė nelauktas atsivertimas širdies pamaldumui ir Biblijos tikėjimui. Taip kilo *modernusis pietizmas*.“ Šio judėjimo židinys buvo Pietvakarių Vokietijos Viurtembergo žemė ir aplinkinės teritorijos. Žmonės, pagauti spontaniško sąjūdžio, niekieno neraginami keliavo į kitus kraštus ir ten dalijosi savo tikėjimo patirtimi. Dalis jų pasiekė Pietų Rusiją ir Ukrainą ir ten tarp gyventojų vokiečių turėjo didelį pasisekimą. Taip prasidėjo vadinamasis *štundistų* (vok. Bibelstunde – Biblijos valanda) judėjimas Ukrainoje, o šis kiek vėliau tapo pagrindu naujai besikuriančioms baptistų bendruomenėms. Dar ir dabar tuose kraštuose baptistai dažnai vadinami štundistais.

Per senąją Europą XIX amžiuje nusirito kelios didesnės dvasinio pabudimo bangos. Šalia atsinaujinusio pietizmo reikėtų paminėti *kontinentinės Europos baptizmo judėjimą*, prasidėjusį 1834 m. Vokietijoje, Hamburge. Jis yra siejamas su vokiečio **Johano Gerhardo Onkeno** (1800-1884) vardu. Onkenas gimė nominalių liuteronų šeimoje, o būdamas

14 metų įsidarbino vieno keliaujančio pirklio padėjėju. Jam teko lankytis daugelyje šalių ir bendrauti su įvairiais žmonėmis. Didelę įtaką jaunajam Onkenui padarė viena anglų šeima, kurioje jam teko gyventi. Tai buvo giliai tikintys žmonės, kurie kviesdavo Onkeną dalyvauti jų šeimos maldos valandėlėse. Paveiktas jų tikėjimo nuoširdumo, jaunuolis pradėjo lankytis jų bažnyčioje. Dievas darbavosi jo širdyje, ir 1820 m. vienoje Londono metodistų bažnyčioje Onkenas patyrė dvasinį atgimimą. 1823 m. jis grįžo į Hamburgą, prisidėjo prie anglų reformatų bendruomenės ir ėmė skelbti Dievo žodį privačiuose namuose susirenkančioms žmonių grupėms.

Netrukus Onkeną „už nesankcionuotas religines apeigas“ ėmė persekioti policija, tačiau jis nesiliovė skelbti Evangeliją vis naujose vietose ir kartu platinti Biblijas bei krikščioniškus traktatus. Tai labai nepatiko kai kuriems evangelikų dvasininkams, bet vis dėlto, padedant pastoriumi Rautenbergui, Onkenas atidarė pirmąją Vokietijoje sekmadieninę mokyklą vaikams, o po trejų metų – nedidelį knygyną, per kurį platino Šventąjį raštą.

Per Onkeno liudijimą įtikėję žmonės rinkdavosi kartu, studijuodavo Bibliją, ir jiems vis daugiau kildavo abejonių dėl kūdikių krikšto pagrįstumo. Ieškodami atsakymo Biblijoje jie vis dažniau linko prie minties, kad dėl krikšto turi apsispręsti pats žmogus, kuris yra patyręs dvasinio atgimimo malonę ir sąmoningai priima Jėzų Kristų kaip savo Gelbėtoją. Kai 29 metų Onkeniui gimė duktė, jis nutarė jos nekrikštyti, nes jau buvo įsitikinęs, kad kūdikių krikštas neatitinka biblinio mokymo. Buvo svarstoma, ką daryti toliau ir kas galėtų pakrikštyti tuos, kurie buvo pasiruošę bibliniam krikštui. Klausimas išsisprendė netikėtai, nes pažįstamas amerikietis laivo kapitonas apie Onkeno grupės troškimą pranešė vienai baptistų bendruomenei Amerikoje. Kaip tik šiai bendruomenei priklausantis profesorius Barnas Sirsas planavo keliauti į Vokietiją. Atvykęs 1834 m. jis Elbės upėje pakrikštijo Onkeną ir dar šešis asmenis.

Ši grupelė iš karto susidūrė su persekiojimais: būdavo išvaikomi susirinkimai, reikalaujama susimokėti baudą ir net konfiskuojamas turtas. Valdžia buvo priėmusi sprendimą Onkeną ištremti, tačiau Amerikos baptistų tarpininkavimas padėjo išvengti tremties. Nepaisant sunkumų, bendruomenė augo, o valdžios ir visuomenės nuomonė pasikeitė į gera tik po Hamburgą nusiaubusio gaisro, kai 100 narių turinti bendruomenė pasiaukojamai teikė pagalbą nukentėjusiems. Dar po kelerių metų bendruomenė turėjo jau 400 narių, ir prasidėjo aktyvi misionieriška veikla kitose vokiečių žemėse. Palanki nuomonė apie baptistus turėjo įtakos 1848 m. įstatymo apie religijos toleranciją paskelbimui. Hamburgo baptistų veikla išsiplėtė į Daniją, Rumuniją, o vėliau ir į kitas šalis. Aktualus ir šiais laikais Onkeno šūkis: „Kiekvienas baptistas – misionierius“.

1864 m. J. G. Onkenas nukeliavo į Peterburgą prašyti tikėjimo laisvės persekiojamiems baptistams, kurie gyveno tuo metu carinei Rusijai priklausančioje Lenkijoje. Pareigūnas, su kuriuo jis kalbėjo, pasakė: „Yra vienas sunkumas. Jūs užsiimate prozelitizmu. Rusijoje tai neleistina.“

1880 m. Onkenui pasisekė Hamburge atidaryti seminariją, kurioje galėjo mokytis studentai iš visų Europos šalių. Be to, įsteigė krikščioniškos literatūros

leidyklą, kuri veikia iki šiol. Reikėtų pabrėžti, jog Onkenas paliko ryškų pėdsaką beveik visų kontinentinės Europos kraštų baptistų istorijoje, nes daugelyje jis lankėsi savo iniciatyva arba buvo kviečiamas. Jo išmintingi patarimai bendruomenių steigimo, evangelizacijos ir sielovados klausimais buvo labai vertinami. 1841 m. jis buvo pakviestas ir į Klaipėdą, kuri tuomet priklausė Prūsijai, nes čia susidarė nemaža grupė žmonių, kurie kartu tyrinėdami Šventąjį Raštą suprato, jog jiems po įtikėjimo reikia pasikrikštyti. Iš pradžių Onkenas negalėjo patikėti, kad be misionierių galėjo atsirasti

tikinčiųjų grupė. Vėliau išsiaiškines suprato, kad tai rimtas dalykas ir jam būtina keliauti. Atvykęs rado 25 asmenis, kurie buvo pasiruošę krikštui ir jo laukė. Juos pakrikštijus spalio 3 d. buvo įkurta Klaipėdos (Memelio) baptistų bendruomenė. Tai buvo pirmoji tokia bendruomenė Rytprūsiose.

Pagausėjusios ir sustiprėjusios baptistų bendruomenės įvairiose Europos šalyse suprato, kad bendrystei ir sėkmingai tarnystei ugdyti naudinga burtis į bendruomenių sąjungas.

Iškyla įdomus klausimas: kodėl anglių baptistai, pradžia gavę XVII a. pradžioje Olandijoje, Amsterdame, sugrįžę į Angliją ir ten išaugę skaičiumi, išvystę plačią veiklą, 1648 m. įkūrę pirmą baptistų bendruomenę Šiaurės Amerikoje, į žemyninę Europą sugrįžo tik po 220 metų?

(Tęsinys kitame numeryje)

Albertas Latužis ✓

Europos Baptistų Federacijos (EBF) maldos kalendorius

Gegužės 7-13 meldėmės už:

Azerbaidžano evangelikų krikščionių-baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius:	22
Bendras narių skaičius:	3 000
Prezidentas:	Ilja Zenčenko
Generalinis sekretorius:	Samir Sadigov

Gegužės 14-20 meldžiamės už:

Visos Ukrainos evangelikų krikščionių-baptistų asociacijų sąjungą

Bendruomenių skaičius:	2 382
Bendras narių skaičius:	125 509
Prezidentas:	Valery Antoniuk
Generalinis sekretorius:	Igor Bandura

Gegužės 21-27 meldžiamės už:

Šveicarijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius:	12
Bendras narių skaičius:	1 085
Prezidentas:	Fritz Baltensperger

Gegužės 28 – birželio 3 meldžiamės už:

Vokietijos evangelikų laisvųjų bažnyčių (baptistų) sąjungą

Bendruomenių skaičius:	757
Bendras narių skaičius:	82 000
Prezidentas:	Michael Noss
Generalinis sekretorius:	Christoph Stiba

EBF maldos kalendorių bei išsamesnę informaciją apie maldos poreikius galite rasti Europos Baptistų Federacijos internetiniame puslapyje: <http://www.ebf.org>. ✓

*Straipsniai trumpinami ir redaguojami redakcijos nuožiūra. Redakcijos nuomonė ne visada sutampa su autorių nuomone.

*Jei norite atsisakyti naujienų, atsiųskite tuščią elektroninį laišką su žodeliu – NESIŪSTI.

© Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

El.paštas: office@baptist.lt

Mūsų sąskaita:

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

Įmonės kodas: 192077697

AB SEB bankas, Banko kodas: 70440

Sąskaitos nr. LT79 7044 0600 0415 1925